

ПЛАМЕН ЦОНЕВ СПЛЕТЕНИТЕ РОГА

chitanka.info

Две животни тънконоги, две животни дългороги — антилопите добри, карали се до зори там, сред джунгли и пампаси, дето хитър хищник лази: „Кой е храбър, кой — страхлив?“ Спорили със глас гръмлив. После крачка подир крачка, станала играчка — плачка...

Взела първата да рита, втората — да бий с копита; остри шипове навели, запръхтели, налетели... Бу-ух и бу-ух!... Ами сега? Сплели клонести рога. Дърпали се ден и два, огладнели след това и разбрали най-накрая, че съдбата им е тая — щат не щат, трябва тъй да се търпят... Но понеже били горди, вирнали сърдити морди. А гладът си е глад — погнал ги напред-назад...

— Май че... взех да губя сила. Овладя ме май умората...

— Много бързо, дружке мила — отговорила ѝ втората.

— Как попаднах с теб в ярем! Наведи се — да пасее-ем!...

— Първо слаба ли си? Признай, че тогава...

Ала никой тук не щял да си признава. И понеже били горди, вирнали сърдити морди. Тъй, но жаждата е жажда. Почнала да се обажда.

— Ах, ожадня-я-ях! Наведи се, че да пия!

— Е, прости, но първо ти искам да превиеш шия.

— Тъй ли? Дума да не става. Давам вече дума твърда.

— Хм, че жадна стой тогава! Моя милост не се мърда!

И понеже били горди, вирнали сърдити морди, и от жажда и от глад взел да им се вие свят. Никой не отстъпвал крачка. Няма как — играчка-плачка...

Но в един чудесен ден, цял във слънце потопен, рошоглавец папагал по бамбука взел да чука и пискливо закрепцал:

— Пр-р-р!... Бр-рр!... Някой дебне в храсталака. Гледайте — влече тумбака тоя дрипльо стар чакал. Току-виж, ви е изял!...

— Ауу! Мирише ми на мърша, челюсти ще поразкърша. О-уу, сърцето ми захлопа, ще си ръфна антилопа! — Ненадейно изпълзял с рев гърбатият чакал и облизал сухи устни, щом усетил мръвки вкусни. — Не едничка, ами двечки, ала сухи като клечки. Имам все такъв късмет. Лапвам постно на обед...

Страшно! Накъде сега с тия сплетени рога? Те от страх се свили, свили, па гърбища долепили, па навирили рога, тръгнали срещу врага. Рипнали с въздишка глуха: „Бу-уух!...“ Разпрали му търбуха.

Рой щурчета зацвърчели:

— Урра-а! Юначаги смели... Брра-во, брра-во, цапардосахте го здраво!...

„Бу-ууух!...“ Напрегнали пак сили и рога освободили.

Тъй в тропическия лес си живеят и до днес две животни тънконоги, две животни — дългороги. Двете антилопи смели, вече път един поели... Стъпват пъргави и снажни, със очи от обич влажни — крачка в крачка, гръд до гръд. Никога не се делят. Заедно ядат и пият, заедно земята рият, заедно лежат в тревата, срещат заедно зората. И макар да са разплели своите рога дебели, бият заедно врага — двете със едни рога, двете със едни копита правят хищника на пита.

Ето, тук се сбраха те в тази приказка, дете. И дордето тъй са сбрани, няма да облизват рани и към тях не би посмял нивга да пълзи чакал!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.